

December-turen 2018

Troldtøj, Tingbjerg og tabte visioner

Det var strålende solskin, koldt og kraftig blæst, da 11 seje cyklister begav sig afsted mod Hovedbanegården. Herfra tog vi S-toget til Brøndbyøster. I toget blev vi i den grad overfuset af en vred, gammel mand (nok på alder med Preben!). Vi sad på de sæder i cykelrummet, som han mente burde være frie til ham, uanset hvilket tog, han skulle med, da han var syg, havde mange smerter og brugte rolator, og vi havde bare at flytte os. Det blev til en del diskussion, som – heldigvis - ikke udviklede sig til håndgemæng! Første stop på turen var ved Absalon Camping i Rødovre, hvor vi hilste på "Sovende Louis", som ligger på en lille bakke, skjult af bevoksning. Han er en af de 6 glemte kæmper, som Thomas Dambo i 2016 fremstillede af affaldstræ og satte op på skjulte lokaliteter i 6 Vestegns-kommuner. Sovende Louis har så stor en mund, at man ad den vej kan kravle ind i

Bagerst ses Louis, en kæmpe trold lavet af affaldstræ

Th. Dette er ikke en brandstation men Tingbjerg Kirke tegnet af arkitektet Kaj Lyngfeldt Larsen i 1984

ham, og der er plads til at ligge ned inden i ham, og på Airbnb kunne man i en periode se følgende annonce:

"Hvis du leder efter en unik oplevelse, skal du bo her. Medbring din egen sovepose, madras og andre nødvendigheder. Det er tæt på en campingplads med toiletter og en lille kiosk og tæt på offentlig transport og et supermarkedet."

Denne annoncering, som kunstneren havde iværksat, blev dog stoppet af Rødovre kommune.

I læ af Vestvolden cyklede vi nordpå til Tingbjerg, der ligger som en lomme omkranset Vestvolden, Gyngemosen og Utterslev Mose. Tingbjergbebyggelsen blev planlagt i midten af 40'erne, for at imødekomme behov for genhusning i forbindelse med saneringen af det indre København. Bydelen blev opført over en 15-årig periode fra slutningen af 1950'erne til begyndelsen af 1970'erne, planlagt af arkitekt Steen Eiler Rasmussen og havearkitekt C. Th. Sørensen. De tegnede en møn-

Enkelhed præger kirkerummet som er udstyret med inventar af gode tre gode danske formgivere Kaare Klint, Mogens Koch og Kaj Lyngfeldt Larsen.

Den medbagte mad blev indtaget i kulturhusets café.

sterby – en by i byen – efter engelsk forbillede, beplantet med træer, bærbuske og rosenpergolaer. Bebyggelsen skulle falde ind i det åbne landskab, derfor måtte der højst bygges i tre etager, bortset fra højhuset, som skulle camouflere den oprindelige varmecentral. Området fik egen skole, butikstrøg og et stort udbud af institutioner. Alt sammen skulle det være med til at skabe rammen om det gode liv. Vi cyklede rundt i området og måtte konstatere, at bygningsmæssigt virker bydelen meget åben og harmonisk med de smukke gulstenshuse med hvide skodder. Boligområdet er da også klassificeret som bebyggelse med høj bevaringsværdi.

I 1983 fik Tingbjerg sin egen kirke, som skiller sig ud fra de øvrige bygninger og er bygget sammen med det første hus på Langhusvej, Diakoniens Hus. Kirkens arkitekt er Kaj Lyngfeldt Larsen. For den først ansatte præst Hans Anker Jørgensen og det daværende

menighedsråd var det vigtigt med en demokratisk opbygning af selve kirkerummet. Ingen skulle være hævet over nogle andre. Man skulle kunne se hinanden i øjnene. Og man skulle sidde godt. Der skulle hellere ikke være noget knæfald. Folk skulle møde Vorherre med oprejst pande. Og resultatet blev et meget smukt og enkelt rum. Vi mødte Maja, som leder frivilligindsatsen i Diakoniens Hus. Hun fortalte begejstret om kirken og Diakoniens Hus. Her udfører et væld af frivillige et stort socialt arbejde: gratis fællesspisning,

strikkeklub, socialrådgivning, udflugter, ungerådgivning osv. Midt i det hele dukkede organisten op, og han inviterede os til at overvære et par musikstykker i det smukke kirkerum.

Vi spiste frokost i det nye kulturhus, som blev indviet i oktober 2018, tegnet af COBE-Architects. Den ikoniske bygning står som et vartegn for bydelen og fremstår som endnu en arkitektonisk attraktion. Et signal om, at man ønsker at investere i høj kvalitet i et udsat boligområde. Huset er et kulturelt mødested, der sam-

Cobe Arkiteksterne har tegnet det multifunktionelle kulturhus med den karakteristiske profil. Huset rummer musikscene, bibliotek aktivitetsrum m.m. Fra fjerde sal er der en fantastisk udsigt over byen.

ler folkebibliotek, pædagogisk læringscenter, kulturhus, mødelokaler, café, koncert- og teatersal under et tag. Det er forbundet direkte med Tingbjerg Skole. Den tætte forbindelse mellem de to institutioner betyder bl.a., at skolen nu kan tilbyde deres elever et nyt pædagogisk læringscenter med adgang til hele landets bog- og materialesamling. Derudover skal huset danne rammen om en lang række sociale og kulturelle aktiviteter i Tingbjerg. Det stærke samarbejde med boligselskaberne giver gode muligheder for at arbejde med at inddrage borgerne i at skabe et spændende kulturtilbud til alle københavnere. Kulturhuset er udviklet i tæt samarbejde mellem beboere, foreninger og ansatte i bydelen - og ikke mindst et historisk samarbejde mellem Københavns Kommune og de to almene boligforeninger FSB og SAB. Husets arkitektur og valg af materiale - gule teglsten anvendt på en ny måde - respekterer de historiske omkringliggende boliger. Alt dette og meget mere fortæller Thomas, som er bibliotekar. Han kommer naturligvis også ind på udfordringerne ved at arbejde i et område, der er på regeringens ghettoliste, og som vi via medierne kun kender som et farligt område med skyderier og kriminalitet. Vi blev efter begge besøg klar over, at der er rigtig mange gode og stærke kræfter, der arbejder på at styrke fællesskabet og hjælpe socialt udsatte i denne bydel, og vi drog derfra med et noget mere nuanceret billede end det, vi normalt præsenteres for. Hjemturen gik ned ad bakke og med rygvind. Vi susede ind hos "Fru Jensens fristelser", som ligger ovenover skinnerne på Grøndal station, til en kop varm kaffe eller gløgg.

*Referat: Bente Sig
Foto: Jacob Rehling*

